

Sed quoniam rursus meli non erat locum meli sed ma
 gis huiusmodi accipiebatur. Idcirco aper huiusmodi
 huiusmodi additae unacumque quatuor prof
 lamba nonentis ab aliquibus aut prof melodos
 tonum integrum dicitur. ab aliis quatuor
 huiusmodi huiusmodi. Et ipsa quidem id est prof
 lamba nonentis amese octavae resonant
 cum ea diatonum symphoniam. Eademque
 ad lichanos huiusmodi resonat diatonum
 ad quartam scilicet. Quae lichanos huiusmodi
 ad meson resonat diapente symphoniam
 & dea quinta. Rursus meli apia
 meson distat tono; Quae eadem meli ad
 meson diezeugmenon quinta facta diatona
 consonantiam; ad meson huiusmodi dia
 tonum; quae ad diezeugmenon antea
 huiusmodi quartam facta diatonum
 consonantiam; Et pro lamba nonentis
 ad meson huiusmodi reddit bis diatonum
 consonantiam.

DE GENERIBUS CANTILENARUM

	Proslambanomenos Epimelodos
	Hypate Hypaton
	Parhypate Hypaton
	Lichanos Hypaton
	Hypate Meson
	Parhypate Meson
	Lichanos Meson
	Mese
	Paramese
	Tritetezeugmenon
	Lananezeugmenon
	Hexetezeugmenon
	Trite Hypboleon
	Lananezeugmenon
	Hexetezeugmenon

Hic figuratur expeditur dicendum de generibus melorum.
 Sunt autem tria diatonum chroma enarmonium
 tetra diatonum quidem aliquanto durius & naturalius.
 Chroma vero tamquam ab illa naturali intentione dicitur
 dens & immollius decidens. Enarmonium vero
 optime atque apte coniunctum. Cum sint igitur quinque
 tetrachorda hypaton meson synemmenon diezeugne
 non hypboleon in his omnibus secundum diatonum
 cantilene proceduntur per semitonium tonum & tonum
 in uno tetrachordo rursus in alio semitonium tonum
 accenti ad meson; Idcirco vocat diatonum quasi quatuor
 per tonum ac per tonum procedunt Chroma autem
 quatuor diatonum quasi iam ab huiusmodi intentione prima
 mutatio cantatur per semitonium & semitonium
 & tria semitonia. Tota enim diatonum consonan
 tia duorum tonorum ac semitonii sed non completur.